

454.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 4 czerwca 1923 r.

w przedmiocie egzaminowania obsługujących kotły parowe.

Na mocy art. 2 ustawy z dn. 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. № 50, poz. 303), w brzmieniu podanem w art. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108, poz. 786), zarządza się co następuje:

§ 1. Samodzielna bezpośrednia obsługa czynnych kotłów może być powierzana tym tylko, którzy umiejętność tej obsługi wykazają odpowiednim egzaminem.

§ 2. Kandydaci na samodzielnie obsługujących kotły mają wykazać się conajmniej roczną pracą przy obsłudze kotłów wraz z ich opalaniem pod dozorem w tym zawodzie wyszkolonych, a o ile ukończyli specjalną szkołę lub wykłady—niemniej niż półroczną. Ponadto ma kandydat udowodnić świadectwami od pracodawców, że jest trzeźwy, w pracy obowiązkowy i rzetelny.

§ 3. Egzamin odbywa się przy kotle w czasie jego rewizji i dokonywany jest przez organy dozoru kotłów danego okręgu. Zadawane przy egzaminie pytania i polecenia wykonania czynności winny być ograniczone do sprawdzenia, czy kandydat rozumie znaczenie i potrzebę poszczególnych urządzeń kotła, czy ma dostateczną wprawę i umiejętność używania ich oraz utrzymania w sprawności, czy potrafiłby sobie radzić w razie wypadku braku wody w kotle, nadmiernego wzrostu ciśnienia, tworzenia się wypuklin lub innych uszkodzeń kotła a także czy zna przepisy dla obsługujących kotły. Pytania powinny być stawiane kandydatowi w sposób jasny, uwzględniający jego zdolność rozumienia rzeczy. Przy egzaminie może być obecnym właściciel kotła lub jego zastępca.

§ 4. W razie dodatnich wyników egzaminu wydaje się kandydatowi, na drukach podług załączonego wzoru (załącznik 1), świadectwo uzdolnienia, w którym ma być wymienione imię, nazwisko i wiek kandydata, nazwa przedsiębiorstwa w którym pracuje, wielkość kotła, jego system i związane z nim urządzenia, jak przegrzewacz pary, podgrzewacz wody, rodzaj paleniska, paliwa, wogóle streszczenie takie, z którego możnaby wnosić, do obsługi jakiego urządzenia kandydat jest uzdolniony. Świadectwo ma być zakończone stwierdzeniem złożenia egzaminu, przy powołaniu się na niniejsze rozporządzenie, datą, pieczęcią, podpisem egzaminującego i—w razie obecności przy egzaminie—także właściciela kotła lub jego zastępcy. O ile kandydat ukończył specjalną szkołę lub uczęszczał na wykłady o obsłudze kotłów, należy to w świadectwie zaznaczyć.

§ 5. Obsługujący lokomobile rolnicze podlegają egzaminowi z praktycznego obchodzenia się

z lokomobilą. Od kandydatów nie wymaga się wykazania uprzedniej pracy przy obsłudze kotłów. Tego rodzaju obsługującym wydaje się odrębne świadectwa uzdolnienia wedle załączonego wzoru (załącznik 2) z wyraźnym zaznaczeniem, że kandydat wykazał się umiejętnością obsługi lokomobili rolniczej. Posiadacze świadectw z umiejętności obsługi kotłów ogólnych, egzaminowi z obsługi lokomobili nie podlegają.

§ 6. O ile kandydat nie wykazał się przy egzaminie dostateczną znajomością rzeczy, egzamin może być powtórzony, po upływie nie mniej niż sześciu miesięcy.

§ 7. W razie sprawdzenia przez organy dozoru kotłów, że posiadający świadectwo niedbale obchodzi się z kotłem, nie przestrzega przepisów i warunków bezpieczeństwa używania kotła, należy go upomnieć i zagrozić odebraniem świadectwa. Przy powtórnym stwierdzeniu zaniedbania organy dozoru kotłów wystąpią do władz przemysłowych II instancji o odebranie świadectwa, wymieniając powody, dla których tego wymagają. Pozbawieni świadectw nie mogą pełnić nadal samodzielnej obsługi kotłów.

§ 8. Organy dozoru kotłów prowadzą wykazy egzaminowanych, w których powinny być zaznaczone: numer bieżący, imię, nazwisko i wiek egzaminowanego, data egzaminu, przedsiębiorstwo, w którym był egzaminowany, opis urządzenia względnie wskazanie, że świadectwo dotyczy obsługi lokomobili rolniczej, numer świadectwa, data odebrania świadectwa o ile ono nastąpiło i uwag, jakich zajdzie potrzeba. Corocznie podają organy dozoru kotłów liczbę egzaminowanych odnośnym władzom przemysłowym II instancji, a także wymieniają ją, wraz z liczbą odebranych świadectw w swoich sprawozdaniach rocznych, składanych Ministrowi Przemysłu i Handlu.

§ 9. Świadectwo złożenia egzaminu przechowuje się w księdze rewizji kotła pod opieką właściciela kotła, lub jego zastępcy, przez cały przeciąg pracy egzaminowanego w przedsiębiorstwie przy kotle.

§ 10. O ile właściciel kotła obsługuje go bezpośrednio, wtedy podlega wyżej wymaganemu egzaminowi, nie wydaje mu się jednak świadectwa, a tylko zapisuje o wyegzaminowaniu w księdze rewizji kotła.

§ 11. Egzamin nie podlega opłacie. W razie zgubienia zaświadczenia wydaje się jego odpis za opłatą, nie przekraczającą połowy dziennego zarobku przyjętego w danej miejscowości dla obsługujących kotły.

§ 12. Nieposiadających świadectw uzdolnienia wydanych w myśl niniejszych przepisów, władze dopuszczają mogą do samodzielnej bezpośredniej obsługi czynnych kotłów tylko do dnia 1 stycznia 1926 r.

§ 13. Przy rewizjach kotłów organy dozoru są obowiązane sprawdzać czy obsługujący posiada świadectwo uzdolnienia.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*

Załącznik 1 do § 4 rozp. Min.
Przem. i Handlu z dnia 4/VI 1923 r.
poz. 454.

Wymiar 21×16,5 cm.

ŚWIADECTWO № _____

_____ lat
zatrudniony w przedsiębiorstwie _____
podał się w dniu dzisiejszym w myśl rozp. Ministra
Przemysłu i Handlu z dnia 4 czerwca 1923 r. (Dz. U.
R. P. № 61, poz. 454) egzaminowi z umiejętności
obsługi kotła i urządzenia do niego należącego,
składającego się _____

i w wyniku tego egzaminu przyznaje się mu prawo
do samodzielnej obsługi kotłów.

_____ dnia _____ 19__ r.

Pieczęć i podpis egzaminującego:

Podpis właściciela przedsiębiorstwa:

Uzupełnienia _____

Załącznik 2 do § 5 rozp. Min.
Przem. i Handlu z dnia 4/VI 1923 r.
poz. 454.

Wymiar 21×16,5 cm.

ŚWIADECTWO № _____

_____ lat
podał się w dniu dzisiejszym w myśl rozp. Ministra
Przemysłu i Handlu z dn. 4 czerwca 1923 r. (Dz. U.
R. P. № 61, poz. 454) egzaminowi z praktycznego
obchodzenia się z lokomobila rolniczą i w wyniku
tego egzaminu przyznaje się mu prawo obsługi loko-
mobili rolniczej.

_____ dnia _____ 19__ r.

Pieczęć i podpis egzaminującego:

455.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 5 czerwca 1923 r.

w przedmiocie taryf pocztowych.

Na mocy artykułu 10 ustawy dnia 27 maja
1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu
i telefonu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 310) zarządza się co
następuje:

§ 1. Ustanawia się nową stawkę taryfową dla
druków do wagi 25 gr. Opłata wynosi 50 mk.

§ 2. Ustanawia się nową stawkę taryfową dla
próbek towarów do wagi 100 gr. Opłata wynosi
200 mk.

§ 3. Znosi się ważność postanowień punktu
8 wewnętrznej taryfy pocztowej ogłoszonej w załącz-
niku do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów
z dn. 12 marca 1923 w sprawie podwyższenia opłat
pocztowych, telegraf. i telefon. (Dz. U. R. P. № 33,
poz. 220) i wprowadza nowe opłaty, oparte na
przeciętnej wadze egzemplarzy poszczególnych wy-
dawnictw i procentowym stosunku do opłat za druki
zwykłe odpowiedniej wagi.

Opłata od każdego egzemplarza czasopisma
wynosi:

za czasopismo do wagi 25 gr. 35% opłaty za
druki do wagi 25 gr.

za czasopismo do wagi 50 gr. 35% opłaty za
druki do wagi 50 gr.

za czasopismo do wagi 100 gr. 25% opłaty za
druki do wagi 100 gr.

za czasopismo do wagi 250 gr. 25% opłaty za
druki do wagi 250 gr.

za czasopismo do wagi 500 gr. 25% opłaty za
druki do wagi 500 gr.

za czasopismo do wagi 1000 gr. 25% opłaty za
druki do wagi 1000 gr.

Za czasopisma wychodzące dwa razy dziennie,
lecz rozsyłane raz dziennie oblicza się należność
według łącznej wagi obydwu numerów.

Opłaty pocztowe za czasopisma mają być po-
bierane jak dotychczas zgóry miesięcznie względnie
kwartalnie.

§ 4. Określona w wewnętrznej taryfie poczto-
wej kwotę podanej wartości, ponad którą pobiera
się przy paczkach wartościowych należność manipu-
lacyjną (punkt 11 b. tejże taryfy) podwyższa się
z 50.000 mk. na 100.000 mk.

§ 5. Zniża się szczególną należność za prze-
kazywanie czasopism w razie zmiany mieszkania abonen-
ta w obrębie tej samej miejscowości, o ile nowa dziel-
nica należy do okręgu doręczeń innego urzędu pocz-
towego oraz za przekazanie czasopism w razie zmia-
ny pobytu adresata do miejscowości należących do
zamiejscowego okręgu doręczeń tego urzędu lub do
okręgu innego urzędu (punkt 12 specjalnych należy-
tości pocztowych w b. dzielnicy pruskiej, ogłoszonych
w wewnętrznej taryfie pocztowej) z 250 mk. na 150 mk.

§ 6. Zniża się należność manipulacyjną przy
zamawianiu czasopism za pośrednictwem urzędów
pocztowych (punkt 13 a) i b) specjalnych należności
pocztowych w b. dzielnicy pruskiej ogłoszonych w we-
wnętrznej taryfie pocztowej) z 300 mk. względnie
10 mk. na 150 mk. wzgl. 5 mk.

§ 7. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie
z dniem 1 lipca 1923 r. i obowiązuje w całej Rzeczy-
pospolitej z wyjątkiem §§ 5 i 6, które obowiązują
tylko w województwie poznańskim i pomorskim
i w górnośląskiej części województwa śląskiego.

Minister Poczt i Telegrafów:

Moszczyński